

Nog niet lang was de duisternis erin geslaagd om de hitte van de dag te verdrijven. De koelte van de droge woestijnlucht voelde nu als een verademing die niet lang genoeg kon duren. De werkelijkheid was anders. Het enige toestel dat op dit uur van de dag met de staart gekeerd naar de terminal aan het warmdraaien was op Tindouf International Airport, was een verouderde tweemotorige Russische Illushin II. Het toestel van de Algerijnse regering.

Voor het overige was er in een wijde omgeving niets dat duidde op de geringste menselijke aanwezigheid, laat staan bedrijvigheid. Totdat heel kort een schimmige beweging in de deuropening van het toestel aan het netvlies voorbij trok, direct gevolgd door een in het zwart geklede man die zich van de vliegtuigtrap omlaag spoedde.

Van één van de opzij gelegen goederenrampen van het kleine luchthavengebouw gleed een zwarte Mercedes zonder kenteken met gedimde lichten onhoorbaar in de richting van het betonnen parkeerplatform. Het voertuig verminderde snelheid en stopte voor de trap van het toestel. Drie identiek in het zwart geklede mannen stapten uit.

Een gehandschoende hand reikte naar het enige nog ongeopende portier en trok deze open. De chauffeur was al uitgestapt en nam van een paar meter afstand van de

auto de omgeving in zich op. Met beide handen hield hij stevig een automatisch vuurwapen vast.

Met grote voorzichtigheid begeleidden twee mannen die op de achterbank hadden gezeten en gemakkelijk voor bodyguards aangezien konden worden, een fragiel ogende oudere man naar het toestel. De man liep langzaam en kromgebogen. Hij was onherkenbaar gehuld in de traditionele kleding van één van de vele woestijnvolkeren uit de regio. De bodyguards ondersteunden hem de trap op tot hij de deur van het toestel door ging en uit het zicht verdween. De man oogde doodziek.

Nog maar nauwelijks een minuut later zette de Illushin zich op eigen kracht in beweging. Het toestel taxiede naar de startbaan en draaide het neuswiel in lijn met de krijstreep op het midden van het asfalt. De turbines bulderden nu op volle kracht en twee minuten later zinderde alleen de lucht van verbrande kerosine nog na als bewijs dat het toestel hier was. De gezagvoerder had de coördinaten uit het vluchtplan op de monitor zichtbaar gemaakt. Hij zette eerst koers naar het noorden in de richting van de hoofdstad. De eerste twee uur zou hij door het eigen luchtruim vliegen en pas boven de Middellandse Zee doorkruiste hij het internationale luchtruim.

Boven de noordkust van Afrika zou veel luchtverkeer zijn, wist hij uit ervaring.

Kolonel Francois Habib kende het klappen van de zweep.
Hij had in zijn imposante carrière als Frans-Algerijnse
luchtmachtcommandant meer dan tachtig missies
gevolgen en meer dan een dozijn ...